

Hvorfor er der da ikke i § 42 (om revision) en bestemmelse i lighed med rigsrevisorlovens § 3, stk. 1, 2. pkt., om adgangen til at efterprøve, hvorvidt der er taget skyldigt hensyn til økonomi ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af regnskabet, f. eks. ved en formulering som denne:

»Endvidere foretages en vurdering af, hvorvidt der er taget skyldige økonomiske hensyn ved forvaltningen af de midler og driften af de virksomheder, der er omfattet af regnskabet«?

Svar:

Som anført i svaret på udvalgets spørgsmål 10 og 11 udelukker den foreslåede bestemmelse i § 1, nr. 15 (forslaget til § 42) ikke, at den enkelte kommunalbestyrelse indfører en kritisk revision.

Hvis kommunalbestyrelsen derfor finder, at en revision som anført i spørgsmålet er et nyttigt hjælpemiddel, kan den indføre en sådan, herunder i forhold til udvalg, borgmestre, rådmænd og administration.

Det er alene den pligtmæssige indførelse af en *obligatorisk* økonomisk-kritisk revision, hvorefter revisionen tillægges en lovbestemt ret til at udøve dispositionskritik mod de kommunalpolitiske organer, der afvises i lovforslagets bemærkninger.

Spørgsmål 42:

Har økonomiudvalget ikke sådanne beføjelser i forbindelse med udarbejdelsen af årsbudget og budgetoverslag, at det kunne være rimeligt at trodse betænelighederne vedrørende observatørordninger i almindelighed og åbne for en mulighed – en fakultativ ordning – som en kommunalbestyrelse kan benytte sig af, hvis den ønsker at indføre en observatørordning for ikke-repræsenterede grupper?

Svar:

I betænkningen »Kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår m. v.« (nr. 894/1980) drøftes generelt spørgsmålet om kommunalbestyrelsesmedlemmers adgang til at overvære møder i udvalg, som de ikke er medlemmer af, se kap. VI, afsnit 6.4.

Overvejelserne har dannet baggrund for den foreslåede bestemmelse i § 20, stk. 3, idet som anført i bemærkningerne til denne bestemmelse det må anses for uheldigt, at der i udvalgmøderne er regelmæssig deltagelse – med eller uden taleret – af andre kommunalbestyrelsesmedlemmer end udvalgets medlemmer. Dels kan det virke ulige i forhold til de kommunalbestyrelsesmedlemmer, der ikke har praktisk mulighed for at deltage i så mange møder, dels kan det betyde en flytning af forhandlingerne fra kommunalbestyrelsens principielt offentlige møder til de ikke-offentlige udvalgmøder.

Disse betæneligheder gør sig imidlertid ikke på samme måde gældende ved økonomiudvalgets afsluttende behandling af forslag til årsbudget og flerårige budgetoverslag. Dels er der her kun tale om nogle få møder årligt, og dels følger det direkte af lovgivning, at årsbudget og flerårige budgetoverslag skal behandles to gange af kommunalbestyrelsen.

Under forudsætning af, at ordningen kan begrænses til økonomiudvalgets afsluttende behandling af budgettet, og at kommunalbestyrelsen og økonomiudvalget får mulighed for at tilrettelægge de nærmere retningslinjer for en sådan observatørordning ud fra ønsker og behov i den enkelte kommune, vil jeg derfor ikke stille mig afvisende over for, at der i loven åbnes adgang for indførelsen af den i spørgsmålet nævnte observatørordning.

Spørgsmål 43:

Kunne observatørordninger ikke tænkes gennemført i magistratsstyrede kommuner, hvor udvalgene ikke er administrerende og der derfor ikke er de samme principielle betæneligheder ved at lade andre kommunalbestyrelsesmedlemmer overvære udvalgmøder?

Svar:

De faste udvalg i magistratskommunerne har som nævnt i spørgsmålet andre arbejdsopgaver end de stående udvalg i de udvalgsstyrede kommuner.

De varetager således ikke den umiddelbare forvaltning af kommunens anliggender, men har som deres hovedopgave over for byrådet (borgerrepræsentationen) at afgive betænkning i sager, som byrådet (borgerrepræsentation)